

Arrest

nr. 227 251 van 9 oktober 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 30 oktober 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 februari 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 maart 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 4 november 2015 en dient op 16 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

Op 1 september 2017 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 28 september 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Tadzjiek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit het dorp Lech in het district Ghorband van de provincie Parwan. Uw broer was politieagent in de provincie Helmand. Op een dag werd uw broer in Ghorband ontvoerd door de taliban wanneer hij naar huis kwam. Hij werd twee dagen later vermoord. Twee maanden later eiste de taliban dat u zich bij hen zou aansluiten. Eind augustus 2015 vertrok u uit Afghanistan en kwam op 4 november 2015 in België aan. U vroeg op 16 november 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u uw taskara, de taskara van uw broer, een badge van uw broer, foto's met betrekking tot het werk van uw broer en een foto van de begrafenis van uw broer, certificaten van het werk van uw broer, een brief van de dorpsverantwoordelijke, een overlijdensakte van uw vader en een verzendingsbewijs neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw herkomst uit het district Ghorband van de provincie Parwan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke identiteit, uw afkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn identiteit, afkomst en reële verblijfssituatie, zowel in zijn land van origine als het land van feitelijk verblijf, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die rechtstreeks betrekking hebben op de identiteit, afkomst en reële verblijfssituatie van de asielzoeker, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn identiteit, zijn afkomst en zijn reële verblijfssituatie ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij of zijn familie ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Uw kennis over uw regio en provincie is beperkt en komt ingestudeerd over. Zo blijkt u dorpen in uw regio te kunnen benoemen en kan u een wegbeschrijving geven van uw dorp naar het districtscentrum (CGVS, p. 8 en 19). Echter, u heeft geen enkel idee welke districten, steden of provincies er, behalve het district Shinwar, nog op de weg voorbij het districtscentrum ligt liggen (CGVS, p. 9). Volgens de kaart loopt de centrale weg door de Ghorband-vallei verder door naar het district van de provinciehoofdstad Charikar. Daar kruist deze weg de ringweg rond Afghanistan die naar Kaboel in de ene richting en in de andere richting naar het district Salang loopt en verder door naar Baghlan en het noorden van Afghanistan. Indien men deze weg oversteekt komt men op de weg naar de provincie Panjshir. Gezien het vreemd is dat u hier geen kennis over zou hebben wordt u nogmaals gevraagd of u daadwerkelijk nooit van mensen in de bazaar van Syagard – waar u regelmatig kwam – of van andere mensen gehoord zou hebben welke algemene richting de weg voorbij het districtscentrum uitgaat maar u geeft vaagweg aan dat Parwan in die richting ligt (CGVS, p. 9 en 10). U wordt gevraagd om deze stelling verder uit te leggen maar u zegt louter niet te weten wat er in die richting ligt (CGVS, p 10). Dat u heel uw leven vlakbij de centrale weg doorheen de Ghorband-vallei zou hebben gewoond en regelmatig

in de bazaar van Syagard zou zijn geweest maar geen enkel idee heeft wat er verderop deze weg zou liggen behalve het eerstvolgende district is opmerkelijk.

U vermeldt voorts een stroom langs uw dorp die komt van de dorpen Tangi, Zaynya en Bokas (CGVS, p. 12). Uit informatie blijkt dat deze stroom een twintigtal kilometer van uw dorp – een tiental kilometer van Bokas – ontspringt in een bergkam die de grens vormt met de provincie Baghlan. Wanneer u gevraagd wordt welke regio of provincie er achter die bergkam, waar de stroom langs uw dorp vandaan komt, ligt, blijkt u dit niet te kunnen zeggen (CGVS, p. 20).

U benoemt verder het dorp Fandaqistan, dat net buiten Syagard zou liggen (CGVS, p. 9). Uit informatie blijkt dit een belangrijke archeologische site te zijn waar zich een eeuwenoud boeddhistisch klooster bevindt. Gevraagd wat er speciaal is aan dit dorp – gezien u dit zelf plots vermeldt – geeft u aan geen idee te hebben (CGVS, p. 10). Gevraagd of u ooit iets over Fandaqistan gehoord heeft zegt u van niet (CGVS, p. 10). Gezien u zelf regelmatig in Syagard kwam om inkopen te doen en Fandaqistan daar vlakbij ligt is dit opmerkelijk (CGVS, p. 8).

Ook over uw reisweg vanuit uw dorp naar de grens van Afghanistan zijn uw verklaringen zeer beperkt. Zo verklaart u dat u naar Kampani bent gegaan en vervolgens met de bus naar Nimroz (CGVS, p. 10). Gevraagd waar Kampani ligt zegt u dit niet te weten (CGVS, p. 11). Zelfs gevraagd in welk district, stad of provincie dit ligt dient u het antwoord schuldig te blijven (CGVS, p. 11). Ook op de vraag welke districten, steden of provincies u gepasseerd zou kunnen onderweg naar Kampani kan u geen antwoord geven (CGVS, p. 11). Uit informatie blijkt dat Kampani een plaats in de stad Kaboel is. Vanuit uw dorp dient men via het district Shinwar en door de provinciehoofdstad Charikar te gaan waarna men in de provincie Kaboel aankomt. Na enkele districten van deze provincie te doorkruisen komt men aan in de stad Kaboel, waar Kampani ligt. Dat u volstrekt geen enkel idee heeft over waar Kampani ligt en geen enkele informatie kan geven over de weg hierheen maakt het weinig aannemelijk dat u daadwerkelijk deze reis zou hebben gemaakt.

Van een Afghaan die negen jaar naar school is geweest kan verwacht worden dat zijn kennis niet in die mate beperkt blijft tot zijn eigen district. Dat u wel vijf aangrenzende provincies van Parwan weet te benoemen doet uw kennis louter ingestudeerd overkomen, temeer daar u nog steeds niet Kaboel weet te benoemen (CGVS, p. 12). Dat u tijdens uw gehoor gevraagd wordt naar steden en provincie in uw regio en wegbeschrijvingen van uw reis uit Afghanistan maar geen enkele keer de naam Kaboel laat vallen terwijl Parwan naast Kaboel ligt en u hier zelf ook gepasseerd zou zijn op weg naar Nimroz, maakt dat uw verklaringen en uw kennis weinig doorleefd overkomen. Het is weinig geloofwaardig dat u zonder het te merken door de hoofdstad van uw land zou zijn gereisd. Het is daarbij eveneens opvallend dat u, behalve Kandahar en Helmand, geen andere plaatsen onderweg van Kampani naar Nimroz kan benoemen, hoewel deze weg door de door u benoemde buurprovincie Maidan Wardak loopt (CGVS, p. 11). U zegt ook door steden te zijn gepasseerd onderweg naar Nimroz maar heeft geen idee welke (CGVS, p. 11 en 12).

Uw kennis over bekende personen in uw district en provincie komt eveneens ingestudeerd over. Zo wordt u verschillende keren gevraagd naar bekende personen in uw district die verbonden zijn aan de overheid of tot de overheid zelf behoren maar u kan hier geen antwoord op geven (CGVS, p. 13). Na vele pogingen zegt u dan plots dat u wel het districtshoofd, het politiehooft en de gouverneur kent (CGVS, p. 13). Dat u een dergelijke moeite heeft met deze vraag omdat niet letterlijk gevraagd wordt om het districtshoofd, het politiehooft en de gouverneur te benoemen roept vragen op. U wordt dan gevraagd waarom u niet meteen op de vraag antwoordde maar u geeft een volstrekt ontwijkend antwoord (CGVS, p. 13). Ook de tussenkomst van uw advocaat die erop attent maakte dat u de vraag enkel zou begrijpen indien gevraagd zou zijn naar “grote” mensen uit uw district kan niet overtuigen (CGVS, p. 15). Het ingestudeerde karakter van uw kennis komt nog meer naar boven wanneer blijkt dat u niet weet sinds wanneer het districtshoofd en het politiehooft aan de macht zijn gekomen en u evenmin gehoord zou hebben over personen die deze functies zouden hebben vervuld voor de door u benoemde personen (CGVS, p. 14). Zeker wat betreft het politiehooft, die pas ten hoogste een jaar voor uw vertrek politiehooft is geworden, roept dit vragen. Wanneer u vervolgens met de naam van de vorige politiecommandant, Yar Mohammad, wordt geconfronteerd blijkt u plots wel te weten dat hij het vorige politiehooft was (CGVS, p. 19). Echter, nog steeds kan u niet eens bij benadering plaatsen wanneer hij dan wel politiehooft zou zijn geweest (CGVS, p. 19). Hetzelfde kan worden opgemerkt over de politiecommandant van de provincie. U blijkt de huidige politiecommandant te kennen, die hoogstens enkele maanden voor uw vertrek deze post verkreeg, maar blijkt niet te weten sinds wanneer hij deze functie innam (CGVS, p. 18). Geconfronteerd met de

man die de jaren daarvoor politiecommandant was blijkt u nog nooit van deze man gehoord te hebben (CGVS, p. 19). Wat betreft de gouverneur, Mohammad Asim, blijkt u evenmin een correct idee te hebben sinds wanneer deze man gouverneur van uw provincie werd, hoewel ook hij slechts enkele maanden voor uw vertrek gouverneur werd. Het is ook opvallend dat, hoewel u weet te zeggen dat Basir Salangi de vorige gouverneur was, u geen enkele informatie over deze man weet te geven (CGVS, p. 24 en 25). Salangi is een Tadzjiek uit Parwan zelf en was een mujaheddin ten tijde van de Russische invasie. Hij was gouverneur van Parwan sinds 2009 en was het doelwit van verschillende aanslagen, waaronder een aanslag waarbij hij volgens de geruchten eigenhandig zijn belagers zou hebben afgeslagen met een machinegeweer van zijn bodyguard. Hij werd verder ook beschuldigd van confiscatie van land in Kaboel.

Het is ook opvallend dat u weinig doorleefde verklaring weet af te leggen over de presidentsverkiezingen van 2014. Uit informatie blijkt dat Abdullah Abdullah de populairste kandidaat in uw district was in de eerste ronde van de verkiezingen met 2661 stemmen, gevolgd door Rassoul Zalmai die 2093 stemmen kreeg. Ashraf Ghani kreeg in heel uw district slechts 63 stemmen. Rassoul Zalmai voerde campagne met Ahmad Zia Massoud, de broer van Ahmad Shah Massoud, als running mate. Het is dan opvallend dat u verschillende malen ontwijkend antwoordt wanneer u gevraagd wordt naar kandidaten voor deze verkiezingen naast Ashraf Ghani. Uiteindelijk, na vier keer vragen, weet u nog te zeggen dat Abdullah Abdullah kandidaat was maar voegt u toe dat u de andere kandidaten niet kent (CGVS, p. 21). Gezien Ashraf Ghani in uw district en zelfs in heel uw provincie nauwelijks stemmen kreeg is het opvallend dat u een dergelijke moeite heeft met het benoemen van presidentskandidaten naast Ghani.

Verder dient gewezen te worden op een opmerkelijk gebrek aan kennis over de gewapende groepering Hezb Islami (HI). Uit informatie blijkt dat Ghorband traditioneel HI-gebied is en zij er ook in de jaren voor uw vertrek actief waren. Wanneer u op een bepaald moment in het gehoor echter gevraagd wordt wat u tijdens uw leven al gehoord heeft over Hezb Islami zegt u louter dat u de naam gehoord zou hebben maar voor de rest niets hierover zou hebben vernomen (CGVS, p. 24).

Tevens is het vreemd dat u niets blijkt te weten over een buitenlandse legerbasis in uw provincie (CGVS, p. 16 en 17). Uit informatie blijkt dat de legerbasis in Bagram de grootste legerbasis van de Amerikaanse troepen in Afghanistan is. Dat u niets blijkt te weten over een buitenlandse legerbasis in uw provincie is dan ook opvallend.

U verklaart dat u nieuws over de regio ontving via de radio (CGVS, p. 10). U kan echter geen lokale radiozenders benoemen. Uit informatie blijkt dat er minstens drie lokale radiozenders in Parwan bestaan, Dunia Radio, Voice of Peace Radio en Tolo Khurshid Radio. U slaagt er enkel in het nationaal verkrijgbare Azadi te benoemen (CGVS, p. 10). U verklaart dat de andere zenders niet zo goed verkrijgbaar waren in Ghorband (CGVS, p. 10). Er kan verwacht worden dat, indien u heel uw leven in Parwan heeft gewoond, u toch ooit de namen van lokale radiozenders zou moeten hebben vernomen, ook al zouden deze minder goed verkrijgbaar zijn in Ghorband dan Radio Azadi.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw herkomst uit het district Ghorband van de provincie Parwan niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst en de reden(en) voor uw vertrek.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Gezien wijdverspreide corruptie in Afghanistan hebben dergelijke documenten slechts bewijswaarde indien zij gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat hier niet het geval is. Het valt tevens op dat u zegt dat u uw taskara verkregen zou hebben in 1394, het jaar van uw vertrek (CGVS, p. 4 en 10). De taskara werd immers uitgegeven in 1391, enkele jaren voor uw vertrek. Ook de politiebade van uw broer kan maar weinig overtuigen, gezien dit louter van opeengeplakt papier gemaakt is en vervolgens geplastificeerd. Wat betreft de foto's dient opgemerkt te worden dat u hier zelf niet op staat afgebeeld en dat deze, gezien uw ongeloofwaardige verklaringen, dan ook geen bewijs vormen van uw asielrelaas of uw herkomst uit Parwan. Ook het verzendingsbewijs kan op zich de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst niet herstellen.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 1 september 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 25).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel I, A van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Verdrag van Genève), van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, “minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een derde middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 3 van het EVRM juncto artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de nauwe samenhang tussen de middelen worden ze samen besproken.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middelen als volgt toe:

“Artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag (Genève, 1951) definieert het begrip vluchteling, De vier elementen van deze definitie zijn de volgende:

zich buiten het land van herkomst bevinden;

een gegronde vrees voor vervolging hebben;

“omwille van ras, religie, nationaliteit, behoren tot een bepaalde sociale groep of politieke overtuiging”.

de bescherming van het land van herkomst niet kunnen of niet willen inroepen.

Deze elementen toegepast op verzoekers:

zich buiten het land van herkomst bevinden

Verzoeker bevindt zich hier in België, waar hij zijn aanvraag tot asiel heeft ingediend op 16 november 2015.

een gegronde vrees voor vervolging hebben

Weliswaar vereist deze vrees zowel een subjectief als een objectief element, doch vrees volstaat. De asielzoeker moet aantonen dat het risico voor vervolging bestaat, doch moet niet bewijzen dat de gevreesde vervolging ook effectief zal plaatsvinden of reeds plaats heeft gehad (Vanheule D., Vluchtelingen, Overzicht, Mys & Breesch, Gent, 1999, o.c., 21-22).

Op basis van de verklaringen van verzoeker wordt door verweerster geconcludeerd dat hij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming heeft kunnen aantonen.

Verzoeker vreest vervolgd te worden door de Taliban in de vorm van de gedwongen rekrutering. Verzoekers broer werkte voor de ANA en zo is ook de familie van verzoeker in de negatieve aandacht gekomen van de taliban.

Wat betreft de subjectieve vrees van verzoeker wenst hij te verwijzen naar zijn verklaringen tijdens het gehoor.

Wat betreft zijn objectieve vrees wenst hij te verwijzen naar het hieronder staande rapport:

A.Potential Risk Profiles

[...]

<http://www.refworld.org/pdfid/51ffdca34.pdf>

[...]

Verweerster hecht geen geloof aan de verblijf van verzoeker in Afghanistan.

Verweerster geeft zelf toe dat verzoeker veel dingen in zijn directe omgeving kent maar hij is niet in staat om een antwoord te geven welke districten, steden en provincies er nog op de weg voorbij het district centrum ligt liggen.

Verweerster heeft nagelaten om rekening te houden met het feit dat verzoeker niet gereisd is naar de andere districten.

Iemand die bepaalde dingen instudeert is perfect ook in staat om deze vragen te beantwoorden.

Laat ons niet zo naïef zijn.

Verzoeker heeft zeer correct geantwoord dat Parwan in die richting ligt. In Afghanistan gebruiken Afghanen de naam van de provincie wanneer ze naar de provincie hoofdstad verwijzen.

Verweerster is goed op de hoogte maar ze laat na om met dit element rekening te houden.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij niet weet wat achter de bergkam ligt. Hoe kan verzoeker dit weten. Is hij ooit op die berg geklommen om te weten wat daarachter ligt?

Verweerster stelt vragen zonder rekening te houden met de profiel van verzoeker.

Verweerster verwacht ten onrechte dat verzoeker moet weten waarom Fandaqistan bekend is.

Verzoeker weet waar Fandaqistan ligt en dit moet voldoende zijn voor verweerster. Verweerster gaat geforceerd op zoek naar elementen om het verblijf van verzoeker in twijfel te trekken.

Verweerster neemt verzoeker kwalijk omdat hij niet wist dat Kampani in Kabul ligt. Verzoeker is nooit in Kaboel geweest en het is niet redelijk van hem te verwachten dat hij dit moet weten.

Tijdens dergelijke reizen passeren mensen via 40 a 50 steden en het is niet redelijk om van een asielzoeker te verwachten om ze allemaal te situeren.

Verweerster laat na om rekening te houden met de plaatsen die verzoeker genoemd heeft tussen Kaboel en Nemroz.

Iemand die bepaalde dingen instudeert is perfect in staat om te weten dat Kaboel ook grens heeft met provincie van Parwan. Dit is een bewijs dat verzoeker zaken niet ingestudeerd heeft en dat hij altijd in zijn district gebleven was.

Verweerster ziet de zaken altijd via een invalshoek die zijn standpunt bevestigt. Men mag van verweerster verwachten dat hij zaken op een objectieve en correcte wijze analyseert.

Het feit dat verweerster verschillende pogingen doet om dan een antwoord te krijgen van verzoeker over de bekende personen in zijn district is een bewijs dat verzoeker laaggeschoold is en dat hij zijn district niet verlaten heeft.

Mensen die zaken instuderen geven perfecte antwoorden over deze vragen. Deze antwoorden behoren tot de parade kennis van de mensen die zaken instuderen.

Verweerster laat na om zich aan te passen aan het niveau van verzoeker. De raadsman van verzoeker maakte een opmerking hieromtrent omdat hij merkte dat de PO geen rekening hield met de profiel van verzoeker.

Verweerster heeft zelf na deze opmerking nog steeds nagelaten om zich aan te passen aan het niveau van verzoeker.

Verweerster stopt niet met haar werkwijze en verwacht ten onrechte van verzoeker dat hij antwoorden geeft over het aantal stemmen die kandidaten behaalden in de presidentsverkiezingen.

Verweerster verwacht van verzoeker dat hij informatie geeft over legerbasis in Bagram. Verweerster laat nogmaals rekening te houden met het profiel van verzoeker. Verzoeker woonde altijd in zijn district en Bagram is heel ver van het dorp en district van verzoeker.

Verweerster heeft geen rekening gehouden met de voorgelegde documenten. De samenwerkingsplicht is geen eenzijdig verkeer. V

Verweerster verwacht veel van verzoeker zonder iets, nl. zich aan te passen aan het profiel van verzoeker, van zichzelf te verwachten.

Verweerster stelt ten onrechte dat verzoekers kennis over die dorpen ingestudeerd is. Iemand die iets instudeert zal niet zo 'slechte kennis' hebben van belangrijke personaliteiten. Dit is een indicatie dat verzoeker een jongen is van plat land die zich niet bezig hield met andere zaken dan zijn directe levensomgeving.

Verzoeker wenst te verwijzen naar het Handboek van UNHCR waar in paragraaf 199 het volgende staat:

Tegenstrijdige en onnauwkeurig verklaringen zijn op zich niet voldoende om te besluiten tot een weigering van de vluchtelingenstatus. De onderzoeker heeft de verantwoordelijkheid om dergelijke verklaringen te evalueren in het licht van de verschillende omstandigheden van het dossier.

Het UNHCR werpt tevens op dat aan de kandidaat – vluchtelingen het voordeel van de twijfel gegund is, op voorwaarde evenwel dat zijn vluchtverhaal geloofwaardig is. Om de geloofwaardigheid van een kandidaat-vluchteling te beoordelen, dient rekening gehouden te worden met zijn persoonlijkheid o.m. zijn intellectuele vermogens, de leeftijd en psychologische stoornissen.

Verzoeker is laaggeschoold en door de gebeurtenissen in zijn leven, onderweg is hij volkomen getraumatiseerd geweest.

Verzoeker kan de bescherming van het land van herkomst niet inroepen omdat de lokale autoriteiten niet in staat zijn om zichzelf te beschermen.

Verweerster heeft nagelaten om op een deftige wijze te motiveren waarom:

Ze geen rekening heeft gehouden met het profiel van verzoeker

Ze geen rekening gehouden de verklaringen van verzoeker die juist waren.

Een dergelijke handelwijze komt neer op een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Schending van artikel 3 EVRM juncto schending van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet:

Verzoeker is afkomstig uit een provincie waar sprake is van willekeurig geweld. Verweerster heeft nagelaten om aan verzoeker subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient daarbij niet noodzakelijk op alle aangevoerde argumenten in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in

artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een gemotiveerd arrest te vellen dat aangeeft om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. De bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die beperkt is tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald.

De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

“a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3. Onderzoek van de aanvraag tot internationale bescherming

2.3.1. De verzoekende partij is uit Afghanistan gevlucht omdat de taliban wou dat zij zich bij hen aansloot. De verzoekende partij stelt dat ze een etnische Tadzjiek is. Ze verklaart afkomstig te zijn uit het dorp Lech in het district Ghorband gelegen in de provincie Parwan. De verzoekende partij vervolgt dat haar broer politieagent was in Helmand. Op een dag zou hij door de taliban ontvoerd zijn in Ghorband wanneer hij naar huis gekomen was. Twee dagen later zou hij vermoord zijn. De verzoekende partij verklaart tot slot dat twee maanden na de moord op haar broer de taliban eiste dat zij zich bij hen aansloot.

In casu hecht de verwerende partij geen geloof aan verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Lech gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan, zoals blijkt uit de motieven van de bestreden beslissing.

De Raad beklemtoont dat het bepalen van de werkelijke herkomst van belang is wanneer deze streek de plaats is waar de verzoeker om internationale bescherming de bron van zijn vrees situeert. Het is dan immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zullen worden onderzocht.

De juridische en materiële situatie van de verzoeker om internationale bescherming kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal hij desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en bijgevolg ook de Raad toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de verzoeker om internationale bescherming de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoonde. Indien de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van het verzoek ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het hen toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die hen tot een dergelijke conclusie leiden adequaat uiteen te zetten. Indien commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen of de Raad van oordeel zijn dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de verzoeker om internationale bescherming of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kunnen overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van het verzoek om internationale bescherming, is het eveneens hun plicht om de redenen die hen tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot diens onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Indien de verzoeker verklaringen aflegt waaruit moet worden geconcludeerd dat hij niet aannemelijk maakt afkomstig te zijn uit de streek die hij voorhoudt te zijn ontvlucht en waar hij de bron van zijn vrees situeert, maakt hij door zijn eigen toedoen elk onderzoek en correcte beoordeling van zijn eventuele nood aan internationale bescherming onmogelijk.

In casu heeft de verzoekende partij voor het nemen van de bestreden beslissing de volgende documenten bijgebracht: haar taskara, de taskara van haar voorgehouden broer, een badge van haar voorgehouden broer, overlijdensakte van haar vader, certificaten van haar voorgehouden broer, 8 foto's, een brief van de dorpsoudsten en een bewijs van verzending.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij de volgende documenten neer: 3 foto's, taskara van haar moeder en een brief om haar verblijf in de regio te bevestigen.

De verzoekende partij stuurt ook een aanvullende nota op met de volgende stukken: een e-mail van de sociaal-assistente, een medisch stuk van 22 maart 2019, een kopie van de taskara van haar moeder met vertaling en een brief van het districtshuis met vertaling.

Met betrekking tot de taskara van de verzoekende partij, van haar voorgehouden broer en moeder, de badge van haar voorgehouden broer, de overlijdensakte van haar vader, de certificaten van haar voorgehouden broer, de brief van de dorpsoudsten en de brief van het districtshuis moet worden vastgesteld dat uit de objectieve informatie in het administratief dossier blijkt dat er in Afghanistan sprake is van wijdverspreide corruptie en documentenfraude op grote schaal waardoor er veel Afghaanse (officiële) documenten in omloop zijn die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping verworven zijn zodat de bewijswaarde van Afghaanse documenten relatief is (landeninformatie CGVS, stuk 15, *“COI Focus, Afghanistan. Corruptie en documentenfraude”* van Cedoca van 27 juni 2013). Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld met betrekking tot de taskara van de verzoekende partij dat: *“Het valt tevens op dat u zegt dat u uw taskara verkregen zou hebben in 1394, het jaar van uw vertrek (CGVS, p. 4 en 10). De taskara werd immers uitgegeven in 1391, enkele jaren voor uw vertrek.”* De verzoekende partij weerlegt ook niet de volgende motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de politiebadge: *“Ook de politiebadge van uw broer kan maar weinig overtuigen, gezien dit louter van opeengeplakt papier gemaakt is en vervolgens geplastificeerd.”* Het attest dat de verzoekende partij ter terechtzitting neergelegd heeft om haar herkomst uit het district Ghorband te bevestigen werd opgesteld op basis van de verklaringen van haar jongste broer. Uit het document zelf blijkt verder niet op basis van welke vaststellingen deze personen kunnen verklaren dat de verzoekende partij effectief afkomstig is uit het dorp Lech gelegen in het district Ghorband van de provincie Parwan. Het verzendingsbewijs dat de verzoekende partij neerlegt, geeft enkel aan dat de verzoekende partij post uit Afghanistan ontvangen heeft. Het vormt geen begin van bewijs van de herkomst van de verzoekende partij uit het district Ghorband, gelegen in de provincie Parwan. Op de 8 foto's die de verzoekende partij neergelegd heeft, is zij niet afgebeeld. Deze foto's vormen geen begin van bewijs om de herkomst van de verzoekende partij uit Ghorband gelegen in de provincie Parwan te staven.

Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten volstaan deze documenten op zich niet om in deze stand van zaken de relevante elementen van verzoekers vluchtrelaas geloofwaardig te bevinden. Bijgevolg moet worden nagegaan of de verklaringen van de verzoekende partij voldoende consistent, precies, volledig en aannemelijk zijn opdat de relevante elementen van haar asielrelaas, in samenhang met de voorgelegde documenten, geloofwaardig kunnen worden geacht.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij dat haar cliënt sinds haar twaalfde verjaardag drugsverslaafd is. Na het sluiten van de debatten stuurt de verzoekende partij een medisch stuk opgesteld op 22 maart 2019. Uit voormeld medisch stuk kan niet afgeleid worden dat de verzoekende partij op 1 september 2017 dermate te lijden heeft van haar drugsgebruik dat zij niet in staat zou zijn tot het op een normale wijze ondergaan van een persoonlijk onderhoud of tot het afleggen van coherente, doorleefde, gedetailleerde en geloofwaardige verklaringen omtrent haar regio van herkomst waar zij sinds haar geboorte tot aan haar vertrek uit Afghanistan gewoond heeft. Evenmin blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij ten gevolge van druggebruik niet in staat zou zijn geweest om het persoonlijk onderhoud op 1 september 2017 te voeren. Ook blijkt uit voormeld stuk niet dat het geheugen van de verzoekende partij dermate aangetast is dat ze geen eenvoudige vragen over haar streek van herkomst, waar ze sinds haar geboorte tot in het najaar van 2015 gewoond heeft, kon beantwoorden. Het e-mailbericht van de sociaal assistente van 25 maart 2019 geeft enkel aan dat de

verzoekende partij overgeplaatst werd van opvang ten gevolge van geweld en dat alles heden rustig en goed verloopt. Dit schrijven maakt geen melding van een druggerelateerde problematiek.

Aangezien de verzoekende partij verklaart sinds haar geboorte tot aan haar vertrek uit Afghanistan in het najaar van 2015 in het dorp Lech, gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan, heeft gewoond, kan van haar redelijkerwijze worden verwacht dat zij over informatie beschikt waaruit kan blijken dat zij aldaar daadwerkelijk heeft verbleven gedurende de jaren voorafgaand aan haar komst naar België. Ook al wordt van de verzoekende partij niet verwacht dat zij over alle maatschappelijke en (socio-)politieke aspecten van Afghanistan, en meer in het bijzonder haar beweerd regio van herkomst, een gedetailleerde kennis bezit, zijn er geen redenen die kunnen verhinderen dat de verzoekende partij haar herinneringen aan haar persoonlijke leven en onmiddellijke leefomgeving nauwgezet kan toelichten. Uit het administratief dossier kan blijken dat de verzoekende partij ruim de mogelijkheid werd geboden haar herkomst toe te lichten. Er werden zowel gerichte als open vragen gesteld die de verzoekende partij konden toelaten haar bekendheid aan te tonen met haar streek van herkomst en met de maatschappelijke en (socio-)politieke omgeving.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij verklaart heeft 9 jaar naar school geweest te zijn en daarnaast als landbouwer gewerkt te hebben. Op basis van de elementen van het administratief dossier zijn er onvoldoende elementen voorhanden om dit voorgehouden profiel te betwisten.

De verwerende partij stelt dat de kennis van de verzoekende partij over haar regio beperkt en ingestudeerd lijkt. De verwerende partij stelt dat de verzoekende partij de dorpen in haar regio kan benoemen en een wegbeschrijving van haar dorp naar het districtscentrum kan geven. De verwerende partij stelt voorts dat alhoewel de verzoekende partij heel haar leven vlakbij de centrale weg doorheen de Ghorband-vallei heeft gewoond en regelmatig naar de bazaar van Syagard zou zijn geweest, ze geen enkel idee heeft wat er verderop deze weg zou liggen behalve het eerst volgende district. De verwerende partij geeft vervolgens aan dat de verzoekende partij melding maakt van een stroom die komt van de dorpen Tangi, Zaynya en Bokas en ontspringt in een bergkam, doch niet weet welke provincie of regio achter die bergkam ligt. Verder stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij slechts beperkt haar reisweg kan beschrijven en niet weet dat Kampani in Kaboel ligt. Ook kan ze 5 aangrenzende provincies benoemen, maar de verzoekende partij vermeldt wederom Kaboel niet.

Voor iemand die gedurende 9 jaar naar school gegaan is en geen geïsoleerd leven leidde is het inderdaad merkwaardig dat de verzoekende partij Kaboel niet spontaan noemt en ten opzichte van haar eigen provincie weet te situeren. De verwerende partij kan gevolgd worden dat de ruimere kennis van de verzoekende partij over de geografie van haar regio van herkomst eerder beperkt is. Doch dient de Raad vast te stellen dat de verzoekende partij drie scholen in de regio kan aanduiden. Ook geeft de verzoekende partij aan waar deze scholen zich bevinden (gehoorverslag 1 september 2017, p.7). De verzoekende partij kan ook de duur van het traject tussen haar dorp en Syagard aangeven (gehoorverslag 1 september 2017, p.8). Geeft de namen van de bergen in de noordelijke richting (gehoorverslag 1 september 2017, p.9). Op basis van de stukken van het administratief dossier kan niet afgeleid worden of de verzoekende partij een correcte benaming gehanteerd heeft. Samen met de verwerende partij stelt de Raad vast dat de verzoekende partij de dorpen in haar regio kan benoemen en een wegbeschrijving van haar dorp naar het districtscentrum kan geven. Het is inderdaad zo dat de verzoekende partij spontaan het dorp Fandaqistan noemt, doch niet weet dat zich daar een archeologische site bevindt van een eeuwenoud boeddhistisch klooster. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt niet dat een kortgeschoolde Afghaanse landbouwer van Tadzjiekse origine hiervan op de hoogte dient te zijn. Ook al benoemt de verzoekende partij spontaan het dorp Fandaqistan. Op basis van de gestelde vragen lijkt het dat de verzoekende partij wel een zekere kennis heeft over haar nabije omgeving.

De verwerende partij kan niet gevolgd worden dat de kennis van de verzoekende partij over 'bekende personen' ingestudeerd over komt. Het lijkt erop dat de verzoekende partij oorspronkelijk de vragen niet verstond, daar zij ook personen van lang geleden eerst vernoemd heeft. Daarna geeft de verzoekende partij zelf aan dat zij het districtshoofd, de gouverneur, het politiehooft en dergelijke kent (gehoorverslag 1 september 20017, p. 13). De verwerende partij is voorts van mening dat de kennis van de verzoekende partij ingestudeerd is omdat ze niet "weet sinds wanneer het districtshoofd en het politiehooft aan de macht zijn gekomen en u evenmin gehoord zou hebben over personen die deze functies zouden hebben vervuld voor de door u benoemde personen (CGVS, p. 14). Zeker wat betreft het politiehooft, die pas ten hoogste een jaar voor uw vertrek politiehooft is geworden, roept dit vragen.

Wanneer u vervolgens met de naam van de vorige politiecommandant, Yar Mohammad, wordt geconfronteerd blijkt u plots wel te weten dat hij het vorige politiehoofd was (CGVS, p. 19). Echter, nog steeds kan u niet eens bij benadering plaatsen wanneer hij dan wel politiehoofd zou zijn geweest (CGVS, p. 19). Hetzelfde kan worden opgemerkt over de politiecommandant van de provincie. U blijkt de huidige politiecommandant te kennen, die hoogstens enkele maanden voor uw vertrek deze post verkreeg, maar blijkt niet te weten sinds wanneer hij deze functie innam (CGVS, p. 18)." De verwerende partij laat na aan te geven waarop ze zich steunt om aan te nemen dat de verzoekende partij hiervan op de hoogte diende te zijn, gelet op de leeftijd waarop de verzoekende partij Afghanistan verlaten heeft en het gegeven dat ze als landbouwer werkte toen ze niet naar school ging. Het is inderdaad merkwaardig dat de verzoekende partij de vorige gouverneur enkel bij naam kent, maar geen andere informatie over hem kan geven nu uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat het een beruchte figuur was waarover verhalen de ronde deden en hij zoals de verzoekende partij een Tadzjiek was.

Voorts blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij aangeeft de bekende Naeem Kor niet te kennen, maar de namen geeft van bekende arbaki commandanten uit de regio (gehoorverslag 1 september 2017, p. 18). Ook geeft de verzoekende partij de namen van talibancommandanten in haar regio van herkomst (gehoorverslag 1 september 2017, p. 25). Hierover is geen informatie terug te vinden in het administratief dossier. Ook geeft de verzoekende partij de naam van de politiecommandant van Syagard en kent zij de politiecommandant van Parwan (gehoorverslag 1 september 2017, p. 14, 18). Ook wanneer de verzoekende partij met de naam van de vorige politiecommandant geconfronteerd wordt, kan zij deze persoon situeren (gehoorverslag 1 september 2017, p. 19).

Met betrekking tot de presidentsverkiezingen verklaart de verzoekende partij waar er gestemd werd in haar dorp zowel voor de presidentsverkiezingen als voor de parlementaire verkiezingen (gehoorverslag 1 september 2017, p. 20-21). De verzoekende partij verklaart te weten wie de meeste stemmen gewonnen heeft tijdens de parlementaire verkiezingen en kan een aantal kandidaten van de presidentsverkiezingen opsommen (gehoorverslag 1 september 2017, p. 21). Gelet op de informatie toegevoegd aan het administratief dossier en de kennis van de verzoekende partij is het inderdaad merkwaardig dat de verzoekende partij niet weet dat Adbullah Abdullah de populairste kandidaat in haar district was.

Daarenboven blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij andere bevolkingsgroepen uit haar regio kent. Ook geeft de verzoekende partij aan waar voornamelijk de Tadzjiken, Pashtunen en Hazara's in haar regio wonen (gehoorverslag 1 september 2017, p. 19). Op basis van de stukken van het administratief dossier kan de Raad niet nagaan of de informatie die door de verzoekende partij gegeven wordt correct is.

De verwerende partij verwijt de verzoekende partij niet te weten dat grootste Amerikaanse legerbasis in haar provincie ligt, weliswaar in een ander district. Daarentegen blijkt uit het gehoorverslag dat de verzoekende partij melding maakt van constructiewerken in haar regio van herkomst (gehoorverslag 1 september 2017, p. 15-16). De verzoekende stelt hambastagi mili te kennen en beschrijft dit kort (gehoorverslag 1 september 2017, p. 17). Het administratief dossier bevat over deze antwoorden van de verzoekende partij geen verdere informatie (gehoorverslag 1 september 2017, p. 21-22). Ook maakt de verzoekende partij melding van veiligheidsincidenten in haar regio van herkomst. Hieromtrent bevat het administratief dossier ook geen verdere informatie.

In de bestreden beslissing wordt aangegeven dat de verzoekende partij enkel een nationale zender kent, maar geen lokale zenders. Nochtans telt de provincie van herkomst van de verzoekende partij ook lokale zenders, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier. De verzoekende partij heeft ook verklaard dat zij enkel 's avonds soms naar de radio luisterde, daar ze overdag werkte en dat ze geen andere zenders kon ontvangen in haar dorp. Op basis van de stukken van het administratief dossier kan niet nagegaan worden of provinciale zenders ook in het gebied van de verzoekende partij kunnen ontvangen worden. Daarenboven blijkt uit de stukken van het administratief dossier dat de nationale zender waarnaar de verzoekende partij luistert wel één van de populairste radiozenders van het land is omdat ze accurate informatie geven. De verzoekende partij geeft ook dat de radiozender een bron van informatie was voor haar.

Samen met de verwerende partij dient de Raad weliswaar vast te stellen dat het opmerkelijk is dat de verzoekende partij niets kan vertellen over de groepering Hezb Islami.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met alle verklaringen van de verzoekende partij rekening heeft gehouden in zijn oordeel aangaande de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst uit het dorp Lech gelegen in het district Ghorband in de provincie Parwan. Voorts blijkt ook dat de verwerende partij geen zorgvuldig onderzoek gevoerd heeft naar de constructiewerken, de bevolkingsgroepen, de veiligheidsincidenten die de verzoekende partij meegedeeld heeft tijdens haar gehoor. Het rechtsplegingsdossier bevat onvoldoende informatie op basis waarvan de Raad de correctheid van verzoekers verklaringen in het kader van onderhavig beroep zou kunnen nagaan. Op grond van de in de bestreden beslissing weerhouden motieven kan de Raad, gelet op de vereiste van een zorgvuldige afweging van alle relevante elementen, zich niet uitspreken over de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden herkomst.

De overige motieven van de bestreden beslissing en de overige argumenten in het verzoekschrift volstaan op zich niet om te oordelen over de vluchtelingenstatus en de nood aan subsidiaire bescherming. De Raad wijst erop dat het bewijs van identiteit, nationaliteit en herkomst een essentieel element is in de procedure om internationale bescherming.

In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de nodige onderzoeksbevoegdheid ontbeert, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet te worden vernietigd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 28 september 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend negentien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS